

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 15. 6. 2020
sp. zn. Zin 92/2020

P. N.
trvale bytem
XY,
XY,
t. č. P.O.BOX 1,
789 53 Mírov

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane N.,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 29. 5. 2020 Vaši žádost o poskytnutí informace sp. zn. Zin 92/2020, která se skládala ze dvou podání v následujícím znění:

„Žadatel dle zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb. (dále jen INFZ) požaduje přímé poskytnutí následujících informací dle ust. § 6/2 INFZ:

Informace o spisových značkách judikátů R 1/2002 a R 58/2005 – II. k opravě protokolů (publikováno u § 57 tr. ř. v komentáři JUDr. Šámala a spol.) a informace o tom, kde byla tato rozhodnutí publikována jako judikáty plus jejich výtisky z těchto publikací. Případně postačí vytisknout jejich právní věty, byli-li by tyto judikáty příliš dlouhé.“

„Dle zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb. (dále jen INFZ) jsem k povinnému odeslal žádost o informace ohledně judikátů R 2/1998 a R 13/2014 dne 21. 4. 2020. Jelikož jsem dodnes neobdržel žádné informace, tak podávám tímto stížnost dle ust. § 16a/1 písm. b) INFZ stížnost na to, že mi nebyla poskytnuta požadovaná informace a nebylo ani vydáno žádné rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací. Přirozeně žádám o odstranění prodlev a poskytnutí žádané informace.“

Povinný subjekt předně konstatuje, že provedenou kontrolou Knihy došlých podání ze strany oddělení evidence a podatelny Nejvyššího soudu bylo zjištěno, že Nejvyššímu soudu nebylo ode dne 21. 4. 2020 k 29. 5. 2020 doručeno žádné další Vaše písemné podání vyjma dvou podání, která byla Nejvyššímu soudu doručena dne 18. 5. 2020 (podání bylo přiřazeno do řízení sp. zn. Zin 82/2020) a dne 29. 5. 2020 (podání bylo přiřazeno do řízení sp. zn. Zin 92/2020). Poslední Vaši žádost o informaci podle informačního zákona, před těmito dvěma žádostmi byla Vaše žádost doručena Nejvyššímu soudu dne 31. 12. 2019 (řízení pod sp. zn. Zin 202/2019).

Na základě výsledků této kontroly vyplývá, že Vámi uváděné podání ze dne 21. 4. 2020, které mělo obsahovat žádost podle informačního zákona, nebylo Nejvyššímu soudu vůbec doručeno a tak ani nemohlo být zahájeno žádné řízení u Nejvyššího soudu. Od tohoto nedoručeného podání ani není možné počítat plynutí lhůt podle informačního zákona. Povinný subjekt bohužel ani nemá žádné nástroje, za jejichž použití by Vámi uváděné podání ze dne 21. 4. 2020 mohl „vypátrat“. Proto povinný subjekt tuto Vaši stížnost nepředával stížnostnímu orgánu druhého stupně a v této části hodnotí podání jako žádost novou, podanou až ke dni 29. 5. 2020, která je nyní kladně vyřizována zcela ve lhůtě v souladu s informačním zákonem. Postoupení stížnosti by v tomto případě vedlo pouze k prodloužení řízení a pozdějšímu poskytnutí požadovaných rozhodnutí R 2/1998 a R 13/2014, která má povinný subjekt k dispozici a nemá proto důvod čekat s jejich odesláním na Vámi uváděnou doručovací adresu až na výsledek řízení o stížnosti u orgánu druhého stupně. Samozřejmě, pokud stále trváte na pochybení povinného subjektu, povinný subjekt by další totožnou stížnost v této věci již předal k posouzení stížnostnímu orgánu. (Taková situace by se například přímo nabízela, pokud disponujete poštovní doručenkou, na základě které je potvrzeno doručení Vámi uváděné zásilky ze dne 21. 4. 2020 na podatelnu Nejvyššího soudu.)

Povinný subjekt Vám veškerá požadovaná rozhodnutí z obou částí podání zasílá ve „sbírkové“ podobě v příloze tohoto sdělení. Požadované rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 2 Tzn 63/95 bylo pod označením R 2/1998 tr. publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 1/1998. Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 15 Tdo 510/2013 bylo s označením R 13/2014 tr. publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 3/2014. Rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tz 296/2000 bylo publikováno s označením R 1/2002 tr. ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 1/2002. Rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 4 Tz 7/2005 bylo publikováno pod označením R 58/2005 tr. ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 10/2005 (římská číslice „II“ není identifikačním prvkem sbírkového rozhodnutí, odkazuje toliko na jeho druhou právní větu – viz následující citace z textu sbírkového rozhodnutí „II. Soud, o jehož protokol jde...“).

Rozhodnutí R 58/2005 tr. bylo ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 10/2005 publikováno s následujícími právními větami:

I. Možnost seznámit se s obsahem zvukového záznamu o průběhu hlavního líčení je součástí práva obviněného na obhajobu. Proto k žádosti obviněného nebo jeho obhájce soud podle okolností případu určí, zda umožní přehrání takového záznamu nebo poskytne jeho kopii.

II. Soud, o jehož protokol jde, je povinen podle § 57 odst. 1 tr. ř. rozhodnout o každé námitce proti protokolu o hlavním líčení nebo veřejném zasedání, a to pouze na základě její důvodnosti. Nemůže tuto povinnost opomenout jen proto, že námitka je nedostatečně konkrétní.

III. Rozhodujícím podkladem pro závěr o tom, co bylo v hlavním líčení kýmkoli řečeno, je zvukový záznam pořízený v hlavním líčení podle § 55b odst. 1 tr. ř. Z písemně vyhotoveného protokolu o hlavním líčení (§ 55b odst. 2 tr. ř.) soud při svém rozhodování vychází za předpokladu, že se nevyskytne žádná pochybnost o jeho správnosti ve smyslu obsahového souladu se zvukovým záznamem.

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK

vedoucí oddělení styku s veřejností

Rozhodnutí R 1/2002 tr. bylo ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 1/2002 publikováno s následující právní větou: **O opravě a doplnění protokolu o hlavním líčení a o námitkách proti takovému protokolu vždy rozhoduje soud, o jehož protokol jde (§ 57 odst. 1 tr. ř.). Jestliže tedy je v řízení před odvolacím soudem zpochybněna správnost protokolu vyjádřením některé z procesních stran ohledně podání opravného prostředku proti vyhlášenému rozsudku, pak odvolací soud není oprávněn posuzovat správnost či úplnost protokolu, nýbrž věc předloží soudu prvního stupně k rozhodnutí o těchto námitkách.**

Závěrem povinný subjekt sděluje, že setrvává na názoru vyjádřeném v rámci řízení sp. zn. Zin 128/2019, že „*Nejvyšší soud oficiálně neviduje publikaci svých rozhodnutí v různých soukromých sbírkách judikatury či v rámci právních informačních systémů. Povinný subjekt jedná v souladu s poučením, které se témuž žadateli dostalo již v rámci řízení sp. zn. Zin 110/2019 a sp. zn. Zin 117/2019, kdy povinný subjekt konstatoval: „Rozličné sbírky soudních rozhodnutí jsou vydávány soukromými osobami, které nepotřebují k publikaci rozhodnutí souhlas Nejvyššího soudu /.../ výslovně vylučuje z ochrany podle autorského zákona. Nejvyšší soud proto nemá a nemůže mít úplný přehled o tom, v jakých sbírkách byla ta která rozhodnutí publikována.“ Povinný subjekt žadatele upozorňuje, že je významný rozdíl, zda žadatel na základě sbírkového označení judikátu žádá po Nejvyšším soudu „ztotožnění“ konkrétního rozhodnutí, které Nejvyšší soud v minulosti vydal (v takovém případě se pro povinný subjekt jedná o existující informaci a není důvod ji přímo neposkytnout či alespoň nesdělit spisovou značku daného rozhodnutí), od situace, kdy naopak po povinném subjektu požaduje aktivní vyhledávání místa (případně míst) publikace konkrétního rozhodnutí Nejvyššího soudu. V tomto případě se již jedná o vytváření nové, dosud neexistující, informace, kterou musí povinný subjekt vytvořit čistě pro účely vyřízení žádosti o informaci /.../. Zároveň by takové vytváření nové informace (s odkazem na výše uvedenou citaci z řízení sp. zn. Zin 110/2019 a sp. zn. Zin 117/2019) znamenalo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž a nemožnost ověřit si, zda je informace skutečně úplná, bez jakýchkoli pochyb věrohodná.“*

Jelikož jste v rámci projednávané žádosti požadoval pouze informaci, kde byla poskytována sbírková rozhodnutí publikovaná pod v žádosti uvedenými označeními, tak tato výše popsaná situace de facto nenastala – povinný subjekt rozhodnutí vyhledával pod Vámi uvedenými údaji, není tak důvodu pro odmítání žádosti v této její části. Povinný subjekt výše citované upozornění znovu přiložil jen pro Vaše případné budoucí žádosti o informace, aby byl jeho postup v takových modelových případech co nejvíce předvídatelný.

Poučení: Pokud se způsobem vyřízení žádosti nesouhlasíte, můžete podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

S pozdravem

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Přílohy (tištěné):

R 1/2002 (scan)

R 58/2005 (scan)

R 2/1998 (scan)

R 13/2014 (scan)